

[Kyed.]

om der sker Ulykke eller ikke; vil Statsbanerne ikke ved Hjælp af et udvidet Signalsystem forsøge at sikre sig imod Gentagelser?

De øvrige Samraad skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed.

Korsgaard: Jeg skal fremsætte nogle faa Bemærkninger om Samraadene Nr. 4, 5 og 6 under § 2.

Samraad Nr. 4 angaar Stillingen for de 65-aarige Jernbanetjenestemænd. Ved Samraadet i Finansudvalget gav Ministeren visse Oplysninger om; hvad han kunde tænke sig. Oplysningerne skulde være meget hemmelige, og saa havde de jo — jævnfør tidligere Bemærkninger af mig i Dag — ikke saa megen Interesse. Nu er Hemmeligheden gaaet af dem, og vi har set, at Ministeriet har, jeg kunde fristes til at sige maattet bøje sig, at den Særstilling, man har givet Statsbanetjenestemændene, ikke kunde opretholdes; enten maatte alle andre Embedsmænd ned paa en tilsvarende Afskedsalder, eller ogsaa maatte Statsbanetjenestemændene opad. Det Forslag, der nu er offentligt bekendt, er naturligvis bedre end ingenting, men efter min Mening gør det ikke den Uret, der efter mine Begreber saa ubetinget er begaaet over for en Række Mennesker inden for denne Etat, god igen. Det er med Henblik paa denne Uret, det under Punkt 5 nævnte Samraad er afholdt. Spørgsmaalet angaar nemlig de ældre Statstjenestemænds Adgang til at have Frikort i Stedet for Fripas. Den nuværende Minister for offentlige Arbejder viste en vis Imødekommen sidste Aar, hvis jeg ikke husker fejl. Jeg har ønsket, at man skulde gaa videre, men der synes ikke at være stor Udsigt til, at Ministeren vil gaa med. Jeg konstaterer i denne Forbindelse, at sammenholdt med hele det socialdemokratiske Ministeriums Stilling over for de ældre Tjenestemænd har den Tjenestemandskærlighed, som de saa ublufærdigt skiltes med ved saa mangfoldige Lejligheder, ret ofte ikke Bund i Livets Virkelighed.

Endelig er der under Nr. 6 afholdt et Samraad om, hvor stor Skade der er lidt ved — jeg forstaar det saaledes, hvor stor Erstatning Staten kan komme til at betale for den Skade, der er foranlediget ved de meget stærke Storme, vi havde omkring 1. Oktober, hvis jeg husker rigtigt. Der er herom givet visse Oplysninger i Finansudvalget; det forekommer mig, at selv om de Tal, den højtærede Finansminister dør nævnte, og som han formentlig vil gentage

her, ikke var ubetydelige, saa var de dog mindre end dem, man uvilkaarligt maatte vente vilde blive Følgen af saa voldsomme Storme; for øvrigt har vi jo i disse Dage atter usædvanlige Storme, saa der kan maa-ske blive Anledning til at stille nye Spørgsmaal paa dette Omraade. Foreløbig giver jeg den højtærede Minister Anledning til at fremkomme med de Oplysninger om dette Forhold, som blev givet i Finansudvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Krav om at faa Regnskaberne frem for de enkelte Bilruter, som Statsbanerne har overtaget, har været rejst af Retsforbundet Gang paa Gang. Tidligere har man end ikke villet fremkomme med Oplysninger i Finansudvalget. Nu ser det ud til, at Finansudvalget skal have Besked om, hvordan Forholdet stiller sig, og der kunde derfor være Grund til at spørge, hvad Meningen er med, at Retsforbundet ikke maa faa Oplysninger om, hvordan det stiller sig med disse Bilruter. Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Kyed, at det var af Hensyn til de Ruter, som gav Overskud. Jeg maa sige, at jeg havde i og for sig mere Interesse i at faa oplyst de Ruter, som giver Underskud, og Oplysning om, hvor stort Underskuddet er; thi man maa se hele dette Spørgsmaal paa den Baggrund, at Statsbanerne har tvunget igennem, at de skulde overtage disse Ruter, og saa bliver Resultatet, hvad Regnskabet sikkert vil vise, hvis det bliver offentliggjort, at Statsbanerne har et dundrende Underskud af de Ruter, som de har taget fra de private. Det var rart at faa fastslaaet, at man her har gennemført en Politik, der har været til Skade baade for de Bilruteejere, man tog Ruterne fra, og for det Fællesskab, som bagefter skal betale det Underskud, der bliver under den forholdsvis dyre Statsdrift.

Med Hensyn til Hemmeligholdelsen vil jeg sige, at Regeringen bliver saa hemmelighedsfuld, det er, lige som om man prøver paa at give Befolkningen Indtryk af en uanet Visdom hos denne Regering. Jeg mener, at vi maa have Oplysningerne frem; vi maa i det hele taget ind paa at have et offentligt Styre her i Landet, og man maa komme med alle de Oplysninger, som har offentlig Interesse til Belysning af et Problem, der vedrører Offentligheden. Hvis man endelig mener, at man ikke kan give disse Oplysninger her, ja, saa har man jo